

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 03. szám

2019. augusztus 05.

Családi Vasutasnap

Eperjeske Forgalmi Csomópont vezetője, Miskolczi Gábor Családi Vasutasnapra invitálta munkatársait augusztus első szombatjára, a fényeslitkei Tájházba.

A rendezvény kilenc órákor kezdődött a focipályán, ahol négy csapat körmérkőzésen döntötte el, hogy ki a legjobb. A csapatokból kettő Eperjeske Rendező állomás munkavállalóiból, egy pedig Fényeslitke állomás dolgozóiból verbuválódott. A negyedik csapatot a vezetők és a közép-

vezetők alkották, ahová két régi főnök is meghívást kapott. Kaibás János, volt csomóponti főnök és Tóth János, fényeslitkei állomásfőnök rutinosan, nyugdíjasokat meghazudtoló fürgeséggel mozgott a pályán, de Fényeslitke állomás csapata legyőzhetetlen volt, és beszeperhették a végső győzelmet.

Eközben a falu tájházban szorgos kezek gondoskodtak arról, hogy az ebédre szánt pörkölt ellen senkinek se lehessen kifogása. A focit kevésbé kedvelők is kikapcsolódhattak, egy-egy jó beszélgetés közelebb vitte őket egymáshoz.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A délután sem múlt el esemény nélkül, hiszen különböző játékokban mérték össze ügyességüket a vállalkozó szelleműek. Volt itt minden, de leginkább móka és kacagás.

Mindeközben készült az estebéd is, Grunda Zsolt a finom pörkölt után kolbász és hurkasütésben is megmutathatta tudását, persze segítség ezek elkészítéséhez is akadt bőven.

Összegzésül elmondhatom, a Csomóponton dolgozók kellemesen töltötték a napot, mondhatni, jó csapat voltak, talán hagyományt is teremtettek. Mindezt köszönhetik önmaguknak, no meg az összetartást segítő főnöküknek is: terveik szerint a következő közös alkalom a már valóban hagyományos őszi bál lesz.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kop-kop

Előfordul néha, hogy érezzük, sőt, ott bent valahol tudjuk is, be fog következni. De csak a jövőben, legalábbis úgy gondoljuk, úgy szeretnénk. Vagy úgy sem. Aztán valaki eldönti, és arra ébredünk, hogy megtörtént. Idő előtt, mert mindig idő előtt történik, bár azt mondják, pont akkor kellett annak megtörténnie.

Vannak, persze, mindig „ráutaló jelek”, de azokat vagy nem ismerjük, vagy nem ismerjük fel. Vagy nem akarjuk felismerni. Mert biztosan csak meleg van, vagy épp hideg, mert esett, vagy már rég áztunk el. Aztán egyszer csak elázunk, de nagyon, és nem értünk semmit. Pedig voltak azok a jelek.

Biztosan érezte, talán tudta is, de nem beszélt róla, nem tartozott az énjéhez. De az utolsó nap, főleg estefelé már nehéz volt titkolni, bár akkor sem vettük komolyra, hogy több volt a pihenés, kevesebb a kenyér. Még több és még kevesebb.

Közeledvén a nap végéhez, halkán mondta: valaki kopogtat.

– Dehogyan is, biztosan álmodtál.

– Nem álmodok én már. Kopogtak, valaki jön hozzám...

Igaz, ami igaz, szeretett ő is rébuszokban beszélni, ez valami családi hagyomány lehet, vagy átok. De már sosem derül ki az igazság, mert mire az óra elütötte az éjfélt, és odaértem, csendes volt. Csendes, türelmes és együttműködő, mint sok-sok éven át. És bizony volt tennivaló, reggelre végeztünk. Talán ő is elégedett volna, ha látná. Vagy látta?

Nyilván elfogult vagyok, mint ahogyan ő is mindig az volt. Például gyakran eszembe jut, amit a közösségi oldalon olvastam: „...sógor, jó ember voltál...”

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

ŐSZINTESÉG

Két régi cimbora találkoznak, söröznek, beszélgetnek. A tizedik sör után megkérdezi az idősebbik:

- A feleséged hogy szeretkezik?
- Hát, van aki dicséri, van, aki nem...

NEHÉZSÉG

Házastársak szeretkeznek, és a férj sehogy sem tudja a feleségét a csúcsra juttatni. Próbálja megmagyarázni:

- Azért nem megy, mert nem segítesz, nem szólsz, hogy mikor kezd jó lenni...
- Szólnék drágám, de te olyankor mindig külföldön vagy...

Balogh Attila